Příběhy - Sekvoj

Zase zpívám příběhy všech věčnejch tuláků.
Slyším jejich volání, zdravím je na dálku.
Teď s Bobem se ptám povětří, kam zmizel Woody-král.
A skotskej kluk mi vypráví, že válka bude dál.
Čtu si nahlas příběhy těch moudrejch rebelů.
Jak někdo umřel, někdo pil, byl z chudejch poměrů.
O láskách, co se vracejí, co nikdy nezačnou.
A o tom, kdo z nás v sobě má tu sílu zázračnou.
Každej z nich je přítel můj
a já mu rozumím.
A stejně, jak ti tuláci,
žít správně neumím.
Svůj příběh, ten vám nepovím,
je špína jen a strach.
Snad jenom, jak mi onehdá
zas jeden kámoš plách.
Hledám důvod k oslavám. I já jsem rebelem.
Vždyť z prachu země nad ránem svý štěstí seberem.
Ať chvilku nám to vydrží, dýl než se rozední.
A na šnůrku si navlíknem tu noc poslední.